

180

Phasca, et inde terram sanctam contemplabatur, ut dicitur
Deut. 34. v. 1.; sic et nos educti de terris nostris per mare
magnum, et facti propinqui terrae sanctae ad superiora navis
(B) continue ascendimus, ut eam terram, ad quam tendebamus,
visu praeoccupare possemus. Beatum enim se quilibet
aestimasset, si ipse primus hanc de mari terram vidisset.
Qua propter prece induximus et precio conduximus juvenes
galéstrellos vigiles kebae, ut diligentius circumspicerent per
maris latitudinem, et visa terra sancta clamore nunciarent, et
cuiuscunque hoc nunciantis vocem primo audiremus, eum bona
curtusia remunerare vellemus. Fateor hoc de me ipso, non
ad aliquam jactantiam sed ad describendam decentiam, quod
in utraque peregrinatione in illis diebus, quibus suspicabar
nos terram sanctam citius videre, taeduit me dormire, man-
ducare et bibere, et nocturnae tenebrae quieti humanae depu-
tatae erant mihi poenosae, lectulus factus fuit mihi stimulus,
cumba infernus, nec amplius potui legere aut scribere, nec
colloquiis pristinis interesse, sed solatium meum erat sedere
in prora super galéae cornua, et ibi incessanter oculos per
latitudinem maris circumferre: ut saltem oculorum labore
possem aestum mentis mitigare. Noctes advenientes turbato
animo suscepi, et quod vix audeo dicere, eis nonnunquam ex
subreptione maledixi, pro eo quod medium videndi, lucem
scilicet, mihi auferebant. Porro omnibus his diebus auroram
praeveni sedens in prora, eamque illuscentem gaudens
suscepi, et deinde ortum solis praestolabar, et diligentissime
per superficiem maris visum sparsi, et in orientem defixi,
quem tamen infra aquam esse imaginabar, propter maris
altitudinem. Ideo in altum non suspexi, sed partem coeli,
quae parti maris conjungi videbatur termino orizontis, irrever-
berato intuitu inspexi, ut sole ad ortum procedente conside-
rarem, an aliquod obstaculum aut corpus opacum videre pos-
sem, inter corpus solare lucidum et corpus aqueum clarum,
et corpus sic se objiciens nihil aliud fuisse nisi mons aliquis
terrae sanctae, quam ego scivi ad orientem contra nos esse.
Nam quando galéa natat in alto maris et sol oritur, tunc
videtur, quod de aqua prodeat, et nullum medium videtur
inter solem et aquam, quod etiam in occasu sit, ubi sol quasi

